

https://www.academia.edu/33567150/Ancient_philosophy_of_love_in_Ukrainian

(дата звернення 05.11. 2025)

4. Xurmetullaevna U. Z., Jen'isbaevna R. M. Slang and its place in modern English language. *Journal of Scientific Research and Trends*. 2025. URL: <https://jsrt.innovascience.uz/index.php/jsrt/article/view/824/701> (дата звернення 05.11. 2025)

Світлична Анастасія

Науковий керівник: д. пед. н., проф. Цокур О. С.

Міжнародний університет

ЕЛЕКТРОННЕ НАВЧАННЯ ЯК ІННОВАЦІЙНА ТЕХНОЛОГІЯ ФОРМУВАННЯ ІНШОМОВНОЇ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ

У сучасних умовах цифрової трансформації суспільства формування іншомовної комунікативної компетентності здобувачів вищої освіти набуває особливого значення, оскільки остання тлумачиться в якості ключового чинника підготовки конкурентоспроможного фахівця - як «комплексна якість особистості, що завдяки досконалому оволодінню відповідними лінгвістичними, соціокультурними та прагматичними знаннями, вміннями і навичками, забезпечує здатність ефективно спілкуватися іноземною мовою в академічних, професійних і соціокультурних ситуаціях, сприяючи успішності міжкультурної комунікації» [2]. Отже, необхідність досягнення здобувачами вищої освіти найвищих рівнів іншомовної комунікативної компетентності зумовлено, з одного боку, глобальними інтеграційними процесами і зростанням ролі міжкультурної комунікації. З іншого, - трансформацією концепції навчання іноземних мов на засадах компетентнісного підходу, який вимагає інтенсивного застосування новітніх інформаційних технологій, мобільних додатків та цифрових ресурсів. Сукупність останніх, набуваючи властивостей провідних техніко-технологічних інструментів та потужних

дидактичних засобів іншомовної освіти, перетворюють традиційний освітній простір на інноваційний шляхом реалізації моделі електронного навчання іноземної мови.

Враховуючи актуальність проблеми інноватизації дидактичних та технологічних засад іншомовної освіти на засадах компетентнісного підходу та цифровізації освітнього середовища вищої школи, метою дослідження є теоретичне обґрунтування доцільності формування іншомовної комунікативної компетентності здобувачів вищої освіти засобами електронного навчання. В основі дослідження лежить положення про те, що інформатизація, цифровізація та інноватизація освітнього простору закладу вищої освіти кардинально змінює саму природу навчальної взаємодії провідних суб'єктів іншомовної освіти, створюючи за рахунок впровадження технологій електронного навчання більш сприятливі психолого-педагогічні умови для активного діалогу, самостійного пізнання й рефлексії.

У ході дослідження було виявлено, що ефективність формування іншомовної комунікативної компетентності у цифровому середовищі забезпечується єдністю когнітивно-комунікативного, інтерактивного та компетентнісного підходів. Їх синергія, як свідчать зарубіжні науковці (S.Baimakhan, M.Byram, C. Kramsch), дає змогу не лише більш успішно розвивати мовні і мовленнєві вміння суб'єктів іншомовної освіти, а й формувати їхню здатність до міжкультурної взаємодії, критичного мислення та саморегульованого вивчення іноземних мов [2]. Через це, електронне навчання сприяє успішній інтеграції мовного, соціокультурного та когнітивного досвіду здобувача, надаючи можливість використовувати іноземну мову не лише як інструмент пізнання, але й засів соціалізації та професійної самореалізації. Таке навчання базується на принципах інтерактивності, мультимодальності, зворотного зв'язку, адаптивності та автентичності [3], які забезпечують як високий рівень занурення здобувачів вищої освіти в іншомовне полікультурне середовище, так і суттєво інтенсифікують їхню іншомовну комунікативну практику.

У сучасних умовах інтенсивної цифровізації та трансформації освітнього простору лінгводидактичні засади формування іншомовної комунікативної компетентності здобувачів вищої освіти набувають особливої ваги, оскільки саме вони визначають ефективність реалізації їхньої іншомовної підготовки у вищій школі. Аналіз наукових джерел дозволяє стверджувати, що іншомовна комунікативна компетентність у цифровому середовищі виступає не лише інтегративним результатом засвоєння мовних знань, а й показником здатності здобувача діяти комунікативно в міждисциплінарних і глобалізованих контекстах. Сучасна вища освіта формує не просто користувача іноземної мови, а суб'єкта, здатного здійснювати критичне, рефлексивне й відповідальне іншомовне спілкування з урахуванням культурної, когнітивної та цифрової специфіки комунікативних процесів.

Таким чином, електронне навчання постає не лише інструментом модернізації освітнього процесу, а й каталізатором методологічних змін, що сприяють розвитку цілісної мовної особистості, здатної до критичного мислення, міжкультурного діалогу та професійної самореалізації в умовах глобалізованого інформаційного суспільства. Пов'язано це з тим, що використання арсеналу іншомовної комунікативної компетентності здобувачів вищої освіти у цифровому середовищі на основі їхнього занурення у формат електронного навчання, передбачає більш тісну взаємодію когнітивних, лінгвістичних, соціокультурних та технологічних факторів [1]. Зокрема, інтерактивні онлайн-платформи створюють умови для постійної міжкультурної взаємодії, що сприяє розвитку критичного мислення, толерантності та емпатії. Використання мультимедійних засобів і адаптивних технологій розширює можливості для індивідуалізації навчального процесу, що, у свою чергу, підвищує ефективність формування стратегічної та прагматичної складових іншомовної комунікативної компетентності здобувачів вищої освіти.

Література

1. Baimakhan S. Digital Strategies in Language Education: Autonomy, Interactivity and Global Competence. Cambridge Scholars Publishing, 2024. 284 с.
2. Byram M. Teaching and Assessing Intercultural Communicative Competence: Revisited. Multilingual Matters, 2021. 240 с.
3. Kramsch C. Language as Symbolic Power: Re-examining the Intercultural Turn. Oxford University Press, 2023. 296 с.

Семенова Аліна

Науковий керівник: Панчук Л. В.

Національний університет “Одеська політехніка”

ТОЧНІСТЬ І ВАРІАТИВНІСТЬ У НІМЕЦЬКОМУ МОВЛЕННІ: ПЕРЕКЛАДОЗНАВЧИЙ АСПЕКТ

Переклад з німецької мови на українську вимагає поєднання двох ключових аспектів: точності в передачі змісту оригіналу та природності мови перекладу. Німецька мова, відома своєю структурованістю, чіткістю граматики та розвиненою термінологією, водночас відрізняється значною варіативністю на рівні лексики, стилістики та комунікативних стратегій. Саме це поєднання структурованості та гнучкості створює для перекладача головну дилему: як зберегти вірність оригіналу, уникаючи при цьому буквальності та штучності. Таким чином, пошук балансу між адекватністю та варіативністю стає центральним завданням у процесі перекладу.

Для перекладача бути точним - означає відтворити в новому тексті не лише зміст, а й комунікативну мету та вплив оригіналу. Саме цю якість часто вважають найважливішою. Як зазначають Кияк Т.Р. та інші “переклад повинен, насамперед, повністю передавати смисл оригіналу” [3, с.20]. Буквальний же переклад, або дослівність, зосереджений на механічному відтворенні лексичних одиниць і граматичних структур, що нерідко призводить до втрати смислу та порушення норм мови перекладу. Розглянемо